

Черкашина Т.Ю. Мемуарно-автобіографічна проза ХХ століття: українська візія: Монографія / Т.Ю. Черкашина; за наук. ред. О.А. Галича. – Харків: Факт, 2014. – 380 с.

У монографії комплексно досліджено трансформаційні зміни української мемуарно-автобіографічної прози ХХ ст. У першому розділі з'ясовано стан розробки теоретичних та історико-літературних питань, зокрема диференційовано мемуарну й автобіографічну прозу, висвітлено стан вивчення проблеми. У другому розділі досліджено ідейно-художні домінанти вітчизняної спогадової літератури, а саме становлення її основних видів, традиції і новаторство доробку 1900–1920-х рр. (твори М. Кропивницького, М. Старицького, М. Грушевського та ін.), зразки радянської доби (1930–1970-і рр.; проза С. Васильченка, Ю. Смолича, О. Довженка, В. Сосюри), спадщину еміграційних авторів 1930–1990-х рр. – І. Огієнка, В. Короліва-Старого, Н. Королеви та ін.), українське мемуарно-автобіографічне письмо 1980–1990-х рр. (Г. Гордасевич, Д. Затонський, Ю. Андрухович, О. Ірванець) і традицію початку ХХІ ст. (І. Дзюба, І. Жиленко, Ю. Іллєнко). У третьому розділі досліджено жанри, структуру й еволюцію мемуарно-автобіографічного письма, зокрема синтез мемуарного й автобіографічного начал на рівні структурної організації творів, жанр автобіографії в українській літературі, історію розвитку українського автобіографічного нарису, еволюційні зміни вітчизняної автобіографічної мемуаристики, перехід від художньої документальності до автофікційності.

О. Б.